ECLI:LV:ZRT:2025:0708.19530125925.2.S

Krimināllieta Nr. 19530125925

Lietvedības Nr. K73-1105-25/31

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Dobelē, 2025.gada 8.jūlijā

Zemgales rajona tiesa,

tiesnese Z. Studente,

piedaloties prokuroram M. Ābomam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /Persona A/, personas kods /Personas kods A/,apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/Persona A/ vadīja transportlīdzekli bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē, kā arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas šādos apstākļos. Ar Kurzemes rajona tiesas 2024.gada 16.februāra spriedumu, kas stājās spēkā 2024.gada 27.februārī, /Persona A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta 1.[1]daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, ar brīvības atņemšanu un papildsodu - tiesību ierobežošanu -, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

/Datums A/ plkst. 10.42 /Persona A/, zinot, ka papildsods pēc minētā sprieduma nav izciests, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 3,5 promiles, vadīja automašīnu /Transportlīdzeklis A/, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /Reģistrācijas numurs A/, /Adrese A/.

Tādējādi ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[1] Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā.

[2] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu tiesa atzina, ka pastāv pamats neveikt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz /Persona A/ izvirzīto apsūdzību.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu, kā arī apsūdzētais piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu uzskaitījums un to analīze attiecībā uz apsūdzību spriedumā netiek izdarīta.

[3] Tiesa atzīst /Persona A/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļaspar pareizu un apsūdzētā /Persona A/ vainu – par pilnībā pierādītu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais /Persona A/ir sodāms par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā.

[4] Nosakot sodu un tā mēru, tiesa atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai un trešajai daļai ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 262.panta pirmā daļa paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

Krimināllikuma 312.panta otrā daļa paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, vai sabiedriskais darbs, vai naudas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas atzīstams par mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas atzīstams par mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /Persona A/atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka /Persona A/atzīst savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /Persona A/atbildību pastiprinošu apstākli abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīstamstas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu (Kurzemes rajona tiesas 2024.gada 16.februāra spriedums krimināllietā Nr.19210354923.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par /Persona A/atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā, atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[5] Izvērtējot /Persona A/ personību, noskaidrots: /Pilsonība/, dzimis /Datums B/, neprecējies, apgādībā viens nepilngadīgs bērns, /Izglītība/, dzīvesvieta:/Adrese B/, /Amats/, iepriekš tiesāts, pēdējo reizi ar Kurzemes rajona tiesas 2024.gada 16.februāra spriedumu krimināllietā Nr.19210354923 ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, atņemto transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2024.gada 27.februārī.

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzētā personību, apsūdzētā attieksmi pret izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un to, ka apsūdzētais /Persona A/ir izdarījis vienu noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret satiksmes drošību, vienu noziedzīgu nodarījumu, kas vērts pret jurisdikciju, noziedzīgos nodarījumus izdarījis iepriekšējā soda izciešanas laikā, būdams arī iepriekš notiesāts ar brīvības atņemšanas sodu, kas noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku, kā arī Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi – panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka /Persona A/sodīšana un labošana ir iespējama piemērojot par katru noziedzīgo nodarījumu reālu brīvības atņemšanas sodu tuvāk soda sankcijas minimālajai robežai, kas būs samērīgs ietekmes līdzeklis.

Turklāt, tas, ka /Persona A/ noziedzīgus nodarījumus izdarījisbūdams jau iepriekš notiesāts,liecina par to, ka /Persona A/ nav labojies un iepriekš, citā kriminālprocesā piemērotais brīvības atņemšanas sods, kas noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku, kriminālprocesā nav sasniedzis savu mērķi.

Vienlaikus tiesa uzskata, ka nav pamata noteikt /Persona A/ kādu no Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, jo atbildību pastiprinoša apstākļa esība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmums lietā Nr.SKK01-74/06*).

Savukārt tas, ka apsūdzētais /Persona A/izmantoja savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmums lietā Nr. SKK-232/08*).

[6] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka soda mērķi var sasniegt piemērojot apsūdzētajam /Persona A/par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu sankcijā paredzēto sodu – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem. Savukārt par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu sankcijā paredzēto sodu – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Tiesa norāda, ka tā kā šajā lietā nav kādi īpaši apstākļi, kādēļ sodi būtu saskaitāmi pilnīgi, attiecībā uz sodu saskaitīšanu piemērots daļējas saskaitīšanas princips.Ņemot vērā minēto, /Persona A/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus – brīvības atņemšana uz 7 (septiņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

[7] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /Persona A/ soda termiņā ieskaitāms šajā kriminālprocesā aizturēšanā pavadītais laiks – no /Datums C/ līdz /Datums D/ (2 (divas) dienas). Izciešamā soda daļa brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem un 28 (divdesmit astoņām) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

[8] /Persona A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[9] Krimināllikuma 70.^{13}panta piektajā daļā noteikts, ka konfiskācijai pakļauj noziedzīgu nodarījumu izdarījušai personai piederošu transportlīdzekli, ar kuru tā izdarījusi šā likuma 262. vai 262.^{1} pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Krimināllikuma 70.^{14}panta 1.^{1}daļā noteikts, ka gadījumā, ja izdarīts šā likuma 262. vai 262.^{1} pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ar transportlīdzekli, kas pieder citai personai, no noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas piedzen pilnu vai daļēju šā transportlīdzekļa vērtību.

Ņemot vērā to, ka /Persona A/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis ar transportlīdzekli/Transportlīdzeklis A/, kas pieder citai personai, tiesa atzīst, ka ar noziedzīgu nodarījumu saistīto mantu nav iespējams konfiscēt, bet no apsūdzētā /Persona A/ valsts ienākumos piedzenama transportlīdzekļa/Transportlīdzeklis A/ daļēja vērtība – 2000 EUR (atbilstoši kriminālllieta materiālos esošajam Ziņojuma transportlīdzekļa /Transportlīdzeklis A/2001.gada izlaiduma vidējā tirgus vērtība ir 3200 EUR).

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu,

nosprieda:

Atzīt /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Atzīt /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu/Persona A/, personas kods /Personas kods A/,galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus – brīvības atņemšana uz 7 (septiņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, soda termiņā ieskaitīt šajā kriminālprocesā aizturēšanā pavadīto laiku – no /Datums C/ līdz /Datums D/ (2 (divas) dienas). Izciešamā soda daļa brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem un 28 (divdesmit astoņām) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Atstāt negrozītu /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.^{14}panta 1.^{1}daļu piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/,valsts labā automašīnas /Transportlīdzeklis A/ daļēju vērtību – 2000 EUR (divi tūkstoši *euro*).

Piedzītā transportlīdzekļa vērtība iemaksājama Valsts kases kontā – LV02TREL819045815400B,reģistrācijas Nr. 90000050138, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis – piedzītā transportlīdzekļa vērtība, kriminālllieta Nr. 19530125925, sodītās personas vārds, uzvārds, dzimšanas dati.

Noteikt /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par transportlīdzekļa daļējas vērtības piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzlikt /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, par pienākumu iesniegt tiesai dokumentu, kas apliecina piedzītās transportlīdzekļa daļējas vērtības samaksu.

Spriedumu 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2025.gada 1.augusta – var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese Z. Studente